

juli 2004

De lotgevallen van een KMV'ster (Kattenmandvrijwilligster), nr.1

Woensdagmorgen, 6.30 uur, de wekker loopt af, een vrolijk zonnetje zegt me goedemorgen..... Het is vandaag weer mijn beurt om naar Nieuw-Lekkerland te gaan, om daar kattenbakken te verschonen, bakjes af te wassen en te vullen, te dweilen en vooral heel veel poezen te aaien. Wammes, mijn Kattenmandkat, maakt mijn dag bij voorbaat goed, door heel ontspannen op zijn rug te rollen en voor het eerst toe te laten dat ik zijn buikje aai. Het gewone ritueel begint, brokjes bijvullen, kattenluikje aan een kant open zetten, 5 katten naar buiten laten, (nee

Wammes jij nog niet), krantje lezen, ontbijten, kattenbakken verschonen, vloer vegen, douchen, aankleden. En dan naar buiten mijn 3 konijntjes verzorgen.

Maar wat is dat.....er schiet een bruine schicht voor mijn voeten weg, mijn 3 konijntjes huppelen vrolijk los door mijn zo zorgvuldig onderhouden tuin. En dat terwijl van de week net hun veldje en het gaas weer helemaal op orde gebracht is.

Het oudste konijntje is n.l. een ontsnapper 1^e klas, een echte Houdini..

Na een woeste tocht door het struikgewas, zie ik 3 staartjes in de aarde verdwijnen, ze hebben een gang gegraven onder het gaas door!

Maar ik heb ze weer naar in hun hok, ik vind het maar ondankbare konijntjes, vergeleken met hun duizenden soortgenoten die hun leven in eenzame opsluiting moeten slijten, zitten ze met hun grote hok, waar ze in en uit kunnen lopen en hun privé-veldje, in een konijnenparadijs.

Extra aarde in de gegraven gang, stenen erop, en dan op hoop van zegen weer naar binnen.

Helaas heb ik de bus gemist, die maar een keer per uur gaat.

Dus Plonie gebeld van de Dierenbescherming, die met een lach in haar stem belooft de Kattenmand van mijn konijnenavontuur op de hoogte te stellen en dat ik dus later kom..

En dan loop ik eindelijk door de eeuwenoude straatjes naar de veerpont, waar ik onvermijdelijk moet denken aan het hachelijke avontuur met een ontsnapte Wammes van 3 weken geleden, een Wammes die nu duidelijk zijn plekje in de Zilverstad gevonden heeft.

Dag Clarence, Minoes, Panic, Whisky en al die anderen, er is weer een mens gearriveerd om te aaien en te kroelen; natuurlijk moet er ook het nodige schoonmaakwerk gedaan worden, anders wordt het een

puiinhoop, hè? Kom even flink aan de slag, jongens.

Eerst even een blik op de plaatsingslijst, helaas, geen kat geplaatst deze week.

En zoals iedere week moet ik me inhouden om niet die grote cyper, dat kleintje in de ziekenboeg, of dat Persje met zijn gekke bekkie mee naar de Zilverstad te nemen. Maar ik hou me in!

Om 12.00 uur zit ik met een tevreden gevoel in de bus,

langs de zo typisch Hollandse Lek, op weg naar mijn dijkhuisje waar ik hoop dat 3 konijntjes nog achter gaas zullen zitten en waar 6 katten altijd weer blij zijn dat hun mens terug is.

Kattenmand, tot de volgende week

Nel Verbeek

Jip, Janneke, Daan, Bas, Sofietje, Wammes en de 3 nijntjes